

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 27. Ecclesia Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

Sæcul. XII.
A.C. 1121.

§. XXVII.

Ecclesia Angliæ.

Edm. 6. Nov. In Anglia, mense Februario, eodem anno millesimo centesimo vigesimo primo, amplissimus Conventus Episcoporum & Principum celebratus est, ut nova nupta Adelhaidis Regina, Godefridi Comitis Lovaniensis filia, magnifice exciperetur.

Sup. §. 4. In quibus Comitiis multum agitata est quæstio de causa duorum Archiepiscoporum Rudolphi Cantuariensi, & Turstaino Eboracensi; is enim a Callisto Papa, illis adjunctis quæ suo loco retulimus, ordinatus, literas sibi faventes obtinuerat, hujusmodi auxiliis, quibus Romæ omnia impetrari poterant. Præcipiebatur vero, ut Turstainus ad possessionem Ecclesiæ suæ Archiepiscopalis admitteretur, addita comminatione excommunicationis in Regem & suspensio-
nis in Archiepiscopum Cantuariensem. Tum lecta sunt privilegia a Pontificibus Romanis Ecclesiæ Cantuariensi concessa, ex quibus dispiciebatur, quam parum hæc nova præcepta æquitati essent consentanea. Nihilominus ne Censuræ contra Regem & Archiepiscopum ferendæ tumultus in Regno cierent, omnes in eam concesserunt sententiam; Turstainus in Angliam reveheretur, recto itinere Eboracum commearet, ea con-
ditione,

ditione, ne extra suam Diœcesim ullo Sæcul. XIII.
officio Episcopali fungeretur, prius- A.C. 1121.
quam Ecclesiæ Cantuariensi jus suum
tribuisset.

Haud multo exinde elapso tempore,
Callistus Papa, cum auctoritatem suam,
Burdino in potestatem redacto, stabili-
tam videret, eadem missis quaquaver-
sum Legatis uti cœpit. Præter alios Pe-
trum Monachum Cluniensem, filium
Petri Leonis, quo Romanorum nullus po-
tentior erat, cum Legati mandatis & po-
testate in Galliam, Magnam Britanniam,
Hiberniam & Insulas Orcades misit. Su-
pereft nobis epistola, Beneventi, ultima *Callist. ep. I.*
die Septembris, data, in qua Pontifex 23.
Regem Franciæ rogat, ut Petro in illius
Principis regno Legatione sua functuro
faveat. Ceterum Petrus nominis sui fa-
ma Antecessores suos omnes longe supe-
rabat, atque in Angliam præmiserat Ab-
bates aliosque spectatae auctoritatis vi-
ros, qui ejus adventum prænunciarent;
quæ res omnium Anglorum animos su-
spendit. At Rex Angliæ Legato obviam
procedere jussit Bernardum Episcopum
S. Davidis, & quemdam Clericum nomi-
ne Joannem, ejus propinquum. His
mandatum, ut, freto trajecto, Legatum in
Francia adirent, ubi Regis licentiam præ-
stolabatur, atque ad Regiam deducerent,
adjectis conditionibus, ut, ex quo pedem
in

Sæcul. XII.
A.C. 1121.

in Angliam inferret, nec ad ullam Ecclesiam, nec ad Monasterium diverteret, & suis sumptibus viveret. Ita a Rege honorifice quidem exceptus est; sed postquam itineris sui causam exposuisset, Rex instare bellum adversus Walliæ populos respondit, nec sc̄e jam negotio tam gravi, quod Legatus aperuisset, vacare posse. Præterea hanc Legationem nullius ponderis futuram esse, nisi prius Episcoporum, Abbatum, Principumque consensu in totius Regni sui Comitiis firmaretur. Ceterum affirmabat, nunquam quoad ipse viveret se passurum esse, ut violarentur consuetudines Majorum suorum, a Papa concessæ, quarum præcipua esset, ne Regnum Angliæ cujuscunque Legati Jurisdictioni subjiceretur. Itaque Petrus Leonis Legatus, cum satis intelligeret, e re sua minime esse cum potentissimo Rege jurgari, simpliciter acquievit, & Rex pollicitus, se bona fide ipsius Dignitatis augmentum curaturum esse, donis, quæ Regiam munificentiam commendarent, cumulatum ex Anglia dimisit, per eandem viam, quæ venerat reditum, rebus omnibus, propter quas Legationem susceperebat, infectis.

§. XXVIII.

Petrus Venerabilis, Abbas Cluniacensis.

Pontius Abbas Cluniacensis, necdum juveniles